

בחיל ואומר, ה' רמה ידע כל
יחזון וגוי.

נבנム לשם, עד שקרב לאוטו
מקום, ושם טבעת לפניום וקרב,
ושם היה יודע כל מה שרצה
מאוטן חכמתו זורות שרצה
לדעת. פין שהיו אומרים לו כל
מה שרצה, אז היה רוכב על אותו
גשר, ושב למוקמו. פין שהיה
יושב על כסאו, החישב בדעתו
והיה מדבר בדעתו דברי חכמה
נכברה. באotta השעה תה אומר,
ושבתי אני וארא. שבתי ורא
מאומה דרך, שבתי מאומה
חכמה והחישבה בלבו ובדעתו.
ואז, וארא את כל העשוקים. וכי
פעטים הם בשולם שהוא אמר את כל
העשוקים².

העליה על דעתך שכל העשוקים
שהיו בעולם היה רואה שלמה
המלך?! אלא מי העשוקים
הלו שהוא אמר? אולם
התינוקות שמתים בחיק
אמותיהם, שהרי הם עשוקים
מןמה צדדים - עשוקים במוקם
עליזן שלמעלה, ועשוקים
למטה. והרי התעוררו חברי,
וכך הוא, אבל רבם הם. קום זקן,
התעורר בכם. זקן, אמר דברך,
שודאי אמר בלי פרח.

אין עשוק כאותם עשוקים, שהיה
הוא עשוק בהתחלה, או משלישי
לאחר, בכתוב (שםות לד) פקד עון
אבות על בניים ועל בני בנים על
שלשים ועל רביעים.

איך היה עושק? שלמה המלך
צולם ואומר, (משל כי) ארם עשוק
בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו
בו. פין שהוא עשוק בדם נפש,
הוא או בנו או בן בנו היה
עשוקים במאזנים, שבתויב עד
בור ינוס אל יתמכו בו. עד אותו
הபוך רק ינוס מפקום קדוש, ואל
יתמכו בו בעולם זהה. פין שהוא או

ואמר, (ישעה כי) יי' רמה ידע כל יחזון וגוי.
ועל פpn, עד דקריב לההוא אחר, שי
עזקא קמייהו, וקריב, ומפnn הרה ידע
כל מה דבאי מאינו חכם נוכrain, דבאי,
למנעה. פין ההו אמרין לייה כל מה דבאי,
בדין הרה רכיב על ההוא (דף קיד"ג ע"א) נשרא,
ותב לאתריה. פין דהו יתיב על פורסיה,
אתישב בדעתיה והו ממליל בדעתיה מלין
וחכם יקירה. בהיא שעטאה הרה אמר,
ושבתי אני וארא, שבתי ורא מהו
ארחא, שבתי מהיא חכם, ואתישב
בלבאי ובדעתה. וכדין וארא את כל
העשוקים. וכי עירין אינו בעלמא ראיו אמר את כל
העשוקים.

(ג"א סלקא דעתך רבל אשיקון והוא בעלמא, והוא חמץ שלמה מלבא.)
אלא, מי עשוקים אלין דהו אمر. איןון
ינוקין דמתין בתוקפה דאמנון, דקא עשוקים
מפה סטרין, עשוקים באתר עצלה דלעילא,
ועשוקים לחתא. וזה חבריא אטערו, והכי
הוא, אבל סגיאין איןון. קום סבא, אתער
בחלקה. סבא אימא מילקה, הוודאי בלא דהילו
תימא.

לית עשוק באינו עשוקים, דהו איהו עשיק
בקדרmitta, או מתלתא לאחרא, כמה
דקתייב, (שםות כ) פוקד עון אבות על בניים ועל
בני בנים על שלשים ועל רביעים.

הויך הרה עשיק. שלמה מלבא צוחה ואמר (משל כי)
אדם עשיק בדם נפש עד בור ינוס אל
יתמכו בו. פין דהו עשוק, בדם נפש, הוא,
או בנו, או בן בנו, יהונ עשיקין בטיקלא,
דקתייב עד בור ינוס אל יתמכו בו. עד ההוא בור
רק ינוס מאתר קדיישא, ואל יתמכו בו בהאי
עלמא. פין דאייהו עשוק בדם נפש, היה, או